

ข่าวประชาสัมพันธ์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๕๖๖๖ โทรสาร ๐-๒๖๔๙-๐๓๑๑

ข่าวจากสำนักข่าวกรมประชาสัมพันธ์ ฉบับประจำวันที ๒๐ เดือนสิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๒ หน้า

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

วิจารณ์ข้อสอบ GAT PAT ยังวัดเด็กไม่ตรงเป้าหมาย

วิจารณ์ข้อสอบ GAT PAT ยังวัดเด็กไม่ตรงเป้าหมาย ข้อสอบยาก เด็กแห่สอบตรงในมหา'ลัยต่างๆ เพียง เสนอเปลี่ยนเนื้อหาข้อสอบ ลดกวดวิชาได้ ข้อสอบ GAT PAT ที่ดีไม่สามารถไปกวดวิชาได้

รศ.ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ ผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) เปิดเผยว่า ข้อสอบ GAT หรือ General Aptitude Test ซึ่งเป็นข้อสอบที่วัดสมรรถนะความถนัดพื้นฐานทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ สมรรถนะความถนัดพื้นฐานนี้เด็กจะเก็บสะสมมาตั้งแต่สมัยเป็นเด็กเล็กๆ จนถึงการเรียนรู้ในชั้นม.6 มีมากแค่ไหน เป็นความรู้ที่วางไปที่สามารถเติบโตขยายผลเมื่อเข้าสู่การเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี และที่สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ออกข้อสอบ GAT นั้นเขาวัดเพียง 2 ส่วนคือ ความสามารถในการใช้ภาษาไทย การคิดวิเคราะห์เชิงเหตุผลและการแก้ปัญหาโจทย์ และภาษาอังกฤษ ผมเคยนำเสนอในที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ถึงการออกข้อสอบ GAT ของสทศ.ยังไม่ถูกต้องนักเพราะยังไม่มีข้อสอบที่วัดการคิดคำนวณเชิงตัวเลขหรือเชิงปริมาณ การวัดในส่วนนี้มีความจำเป็นต้องวัดความสามารถในส่วนนี้ด้วย แต่ไม่ควรอิงกับหลักวิชาคณิตศาสตร์ในชั้นเรียน และไม่ควรวัดในเชิงคณิตศาสตร์ขั้นสูง เป็นคณิตศาสตร์ขั้นๆ ที่เด็ก ม.6 รู้ ส่วนใหญ่จะวัดความรู้ด้านเปอร์เซ็นต์ ร้อยละ สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม วงกลมในสี่เหลี่ยม การซื้อขาย กำไรขาดทุน ความสามารถคิดคำนวณเชิงตัวเลขหรือเชิงปริมาณ เป็นบ่อเกิดในการทำให้คนๆ นั้นได้ใช้ความคิดช่วยให้คนคิดเป็น ทำเป็นแก้ ปัญหาเป็น อีกส่วนคือ คะแนนข้อสอบ GAT มากถึง 50% คะแนนส่วนนี้มากเกินไป การวัดภาษาอังกฤษมากถึง 50% ทำให้เด็กจำนวนไม่น้อยเสียเปรียบเด็กในเมืองใหญ่ๆ โดยเฉพาะเด็กต่างจังหวัดที่อยู่ห่างไกลจะสู้นักเรียนโรงเรียนต่างๆ ในกทม.และจังหวัดใหญ่ๆ ไม่ได้ การตั้งคะแนนในลักษณะที่สทศ.ตั้งขึ้นนี้ทำให้เกิดการเสียเปรียบได้เปรียบของเด็กไทย จึงอยากเสนอว่า ข้อสอบ GAT ควรจะเพิ่มในส่วนข้อสอบที่วัดการคิดคำนวณเชิงตัวเลขและปริมาณเข้าไปด้วย และแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ส่วน โดยวัด ความสามารถในการใช้ภาษาไทย การคิดวิเคราะห์เชิงเหตุผล 1 ส่วน ภาษาอังกฤษ 1 ส่วน และการคิดคำนวณเชิงตัวเลขหรือเชิงปริมาณอีก 1 ส่วนคิดเป็นคะแนนประมาณ 33กว่าคะแนน

นอกจากนี้ข้อสอบสทศ.ยังดูแลข้อสอบ PAT (Professional and Academic Aptitude Test) หรือ ความถนัดทางวิชาชีพและวิชาการ ซึ่งเป็นข้อสอบที่ยาก โดยเป้าหมายของข้อสอบ PAT นั้นต้องการวัดความสามารถเฉพาะทางของนักเรียน ที่ต้องการเรียนในสาขาเฉพาะทาง หากแต่ข้อสอบต้องไม่หลงลึกในเนื้อหาวิชาการ ซึ่งถ้าวัดในลักษณะนั้นถือเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผิดเป้าหมายการออกข้อสอบ PAT ยอมรับว่าคนที่ออกข้อสอบ PAT นั้นมีความเชี่ยวชาญในสาขาเนื้อหาวิชาต่างๆ อย่างมาก แต่อาจจะมีความบกพร่องในการวัดผลและประเมินผลไป ทำให้ข้อสอบไม่เป็น PAT แต่ไปวัดความรู้ทางวิชาการขั้นสูงในวิชาเฉพาะมากเกินไป ยกตัวอย่างคนที่เรียนในสายวิศวกรรมศาสตร์ ต้องมีความสามารถที่สะท้อนให้เห็นว่ามีแววที่จะเรียนวิศวะได้ เช่นต้องมองส่วนลึก ส่วนซับซ้อน มองภาพมิติต่างๆ ได้ชัดเจนว่าคนอื่น ๆ เป็นความสามารถทางมิติสัมพันธ์ แต่ไม่ใช่ข้อสอบลงลึกในวิชาการในสาขานั้นๆ มากเกินไป

เด็กจึงบ่นกันว่าข้อสอบ PAT ยากมาก อยากบอกกับทางสทศ.ว่าถ้าเราเปลี่ยนแปลงการออกข้อสอบ GAT และ PAT ให้มีเป้าหมายมองให้รอบด้านและเป็นไปตามปรัชญาการวัดผลประเมินผลจริงๆ จะทำให้ลดปัญหาการกวดวิชาลงได้ หลักการออกข้อสอบ GAT และ PAT เป็นการออกข้อสอบที่ไม่สามารถไปกวดวิชาที่ไหนได้ เนื่องจากไม่มีเนื้อหาจะไปกวด ถ้าจะได้ก็เป็นเพียงรูปแบบหรือสไตล์ของข้อสอบ แต่การไปกวดวิชาแบบเรียนเนื้อหาต่างๆ อย่างที่เป็นอยู่จะไม่เกิดขึ้น เหตุที่โรงเรียนกวดวิชายังอยู่ได้และนักเรียนนิยมไปกวดวิชาเพราะข้อสอบยังมุ่งเน้นไปที่หลักวิชาเข้าไปในเนื้อหาวิชามาก จึงทำให้มีเนื้อหาที่สามารถไปกวดวิชาได้ การแก้ปัญหาโรงเรียนกวดวิชาสิ่งหนึ่งที่อยากเสนอคือ ต้องออกข้อสอบที่เป็น GAT และ PAT จริงๆ

"จากปรากฏการณ์ที่เด็กไปสอบ GAT และสอบ PAT แล้วทำให้เห็นว่าข้อสอบ ทั้ง GAT และ PAT ยากนั้น ทำให้เขาท้อแท้และเบื่อหน่าย จึงทำให้เด็กๆ หนีไปสอบตรงกับทางมหาวิทยาลัยต่างๆมากขึ้นในส่วนการรับตรงของมศว นั้นเราไม่ได้วัดเด็กจากวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่ยังดูในเรื่องคุณธรรมจริยธรรม สอบตรงมศว จึงกำหนดให้สอบข้อสอบที่วัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และความถนัดทางการเรียน โดยเน้นและให้ความสำคัญกับความถนัดทางการเรียนอย่างมาก การสอบความถนัดทางการเรียนจึงเป็นการวัดศักยภาพพื้นฐานที่มีอยู่ในตัวเองเพื่อดูว่า เขาสามารถจะเรียนในระดับปริญญาตรีได้ นักเรียนทุกคน ทุกสาขาวิชาจึงต้องกำหนดสอบความถนัดทางการเรียนโดยให้ทุกคนสอบ"